

man kan ikke se af Lovforslaget, at de skulde med, skønt der dog tales om kvindelige Arbejdere, og det ordner, hvorledes Kvinderne skulde have deres Forsikring. Det samme ærede Medlem, der talte om, at Kvinderne ikke vare med, var svært misfornøjet med, at Kvinderne ikke vare stillede som Mændene i § 18; men det, der er sket i § 18, er, at man giver Mænd fra det 30te—55de Aar en særlig Ret. Det ærede Medlem, der ikke kunde se, at Kvinderne vare med i Forslaget, kunde derimod nok se, at naar man kom til § 18, vare de der; men saa skete der dem en skammelig Uret. Det ærede Medlem klagede ogsaa over, at Erstatningen var ansat efter Fortjenesten. Det er dog det samme, som det moderate Parti i sin Tid i Forening med Højre havde. Da satte man ogsaa Størrelsen efter Fortjenesten, og da lavede man det saaledes, at den, der ingen Fortjeneste havde, heller ikke fik nogen Erstatning. Men efter vort Forslag faa Lærlingene, der tit arbejde uden Løn, dog nogen Erstatning, naar de komme til Skade. Det samme ærede Medlem gjorde endnu flere Indvendinger, f. Eks. om, at Opslaget skal hænge paa et Sted, der er tilgængeligt for Arbejderne, at det var en rent tosset Bestemmelse. Kom vi til Skorstensfejerne, tænkte det ærede Medlem, at dette Opslag absolut skulde sættes op i Skorstenspiberne, hvor man gik omkring og fejede. Ogsaa ved Brøndgravning var det rent galt. Det ærede Medlem tænkte sig, at Opslaget skulde være nede i Brøndene. Man maa være svært syg for Indvendinger mod dette Forslag, naar man sætter sig hen og udspekulerer noget saadant. Det ærede Medlem har fundet saa mange af saadanne Indvendinger, at han sagde, at Forslaget duede ikke fra Ende til anden; den eneste Paragraf, der fandt Naade for hans Øjne, var den, at Loven ikke skulde gælde for Færøerne. Denne smukke Dom kom det ærede Medlem til i Aar, efter i Fjor at have stemt for Forslaget fra den ene Ende til den anden. Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) talte om, at man her oprettede en Institution, hvorved der skabes nogle Statsfunktionærer. Det ærede Medlem mindes jo nok, hvorledes man i 1891 ordnede denne Sag, og det skulde interessere mig, naar vi komme til 2den Behandling, at se, hvorledes det ærede Medlem vil ordne en Sag om Ulykkesforsikring uden en Appellinstans og uden at faa saadanne Funktionærer ind i Loven. Men det kunne vi maaske faa at se ved 2den

Behandling. Det ærede Medlem var ogsaa meget ivrig for at finde Indvendinger mod Loven. Hans Tale, der var meget lang, bestod dog hovedsagentlig i et stærkt Angreb paa det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Bramsen), og naar man trak denne Del af Talen fra, saa svandt den ganske vist ikke saa lidt i Omfang. En anden Del af hans Tale, og en ikke saa ringe Del, knyttede sig til en Trykfejl, som han havde fundet i Forslaget. At han har fundet denne Trykfejl, beviser jo, at han har studeret Forslaget meget nøjagtigt for at finde Anker mod det; men for øvrigt synes hans Anker mig at være meget faa. Det, han særlig fremhævede, var jo en Betragtning over et saa abstrakt Begreb som Retfærdighed, hvordan det skulde forklares, og hvad Statistikken egentlig var værd og deslige. Et andet æret Medlem gjorde den Indvending mod Forslaget, at det jo kunde tænkes, at en Arbejder faldt ned i en Brønd og slog Arbejdsgiveren ihjel. Ja, det kan godt tænkes. Men jeg forstaar ikke, hvorfor det særlig skal fremhæves ved Brøndgravning. Det kan ogsaa ske ved mange andre Lejligheder, f. Eks. ved Bygningsarbejde, at en Arbejder falder ned og slaar Arbejdsgiveren ihjel. Ganske vist er Arbejdsgiveren saa ikke forsikret; men det er jo ogsaa hans egen Sag at holde sig selv forsikret. Ja, saaledes kunde man blive ved, men jeg tror, at de allerfleste af disse Indvendinger ere af den Art, om hvilken jeg sagde, at dem brød jeg mig ikke stort om. De grunde sig væsentlig paa Misforstaaelser, og de have været af den Art, at de ærede Talere selv have modbevist dem, lige saa snart de have fremsat dem.

En Bemærkning skal jeg dog dvæle et Øjeblik ved, nemlig den, at der om dette Lovforslag skulde være truffet private Aftaler med Landstinget om at føre det igennem i den Form, hvori det her foreligger paa Tingets Bord. Jeg skal derom sige, at jeg ved ikke, at nogen fra vort Partis Side har truffet private Aftaler i denne Retning med Landstinget. Jeg for mit Vedkommende har end ikke talt med nogen Landstingsmand i saa Henseende; hvoraf det ærede Medlem saa ved, at der er truffet private Aftaler, ved jeg ikke. Det er let nok at staa frem med den Slags Paastande, men det er ikke saa let at bevise dem, og det er min Overbevisning, at den Slags Paastande gavne ikke Lovforslagets Modstandere, thi de føre til, at man mindes det gamle Ord, ja, jeg behøver næsten ikke at nævne det, jeg tror, at de